

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMI
CARTEA A TREIA

Psalmul 89

O cântare a lui Etan, Ezrahitul

7 Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui.

8 Doamne Dumnezeul oștirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne !
Și credincioșia Ta Te înconjoară.

9 Tu împlânzești mândria mării ; când se ridică valurile ei, Tu le potolești.

10 Tu ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit, ai risipit pe vrăjmașii Tăi prin puterea brațului Tău.

11 Ale Tale sunt cerurile și pământul, Tu ai întemeiat lumea și tot ce cuprinde ea.

12 Tu ai făcut miazănoaptea și miazăziua ;

Taborul și Hermonul se bucură de Numele Tău.

13 Brațul Tău este puternic, mâna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată.

14 Dreptatea și judecata sunt temelie scaunului Tău de domnie ;
bunătatea și credincioșia sunt înaintea feței Tale.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

15 Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței,
care umblă în lumina feței Tale, Doamne !
16 El se bucură neîncetat de Numele Tău și se fălește cu dreptatea Ta.

17 Căci Tu ești fala puterii lui ; și, în bunăvoința Ta, ne ridici puterea noastră.

18 Căci Domnul este scutul nostru ; Sfântul lui Israel este Împăratul nostru.

19 Atunci ai vorbit într-o vedenie preaiubitului Tău și ai zis : „Am dat ajutorul Meu unui viteaz, am ridicat din mijlocul poporului un tânăr ;
20 am găsit pe robul Meu David și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt.

21 Mâna Mea îl va sprijini, și brațul Meu îl va întări.

22 Vrăjmașul nu-l va prinde, și cel rău nu-l va apăsa ;

23 ci voi zdrobi dinaintea lui pe potrivnicii lui

și voi lovi pe cei ce-l urăsc.

24 Credincioșia și bunătatea Mea vor fi cu el,

și tăria lui se va înălța prin Numele Meu.

25 Voi da în mâna lui marea, și în dreapta lui, râurile.

26 El îmi va zice : „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeu meu și stâncă mântuirii mele!”
[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL VIII, NR. 367, 20 NOIEMBRIE 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine ?
Voi înălța paharul izbavirilor și voi chema
Numele Domnului ; îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El”.
[PSALMUL 116 : 12 - 15]

- Editorial
- George Müller
- Cum pot fi mântuit ?
- Întâmplări cu tâlc
- Citirea Bibliei, Psalmii

Editorial. O moștenire pierdută (II)

„Iată, am să mor și la ce-mi va folosi dreptul de întâi-născut ?” (Geneza 25 : 32)

Dar Iacov, îmbrăcat cu hainele lui Esau, cu mâinile și ceafa învelite în blănuri aspre, l-a amăgit cu o înșelăciune vicleană pe bătrânul tată ; toate făgăduințele de har și de binecuvântare pe care venerabilul patriarh le-a destinat întâiului său născut, el le-a pus pe capul lui Iacov, cu rugăciunile credinței.

Plinătatea binecuvântării pentru timp și veșnicie, domnia și biruința au fost partea lui. „Blestemat să fie oricine te va blestema și binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta !” Iar Isaac a mărturisit el însuși după aceea :

„L-am binecuvântat. De aceea va rămâne binecuvântat.” Esau s-a întors prea târziu acasă ; când a pășit la patul lui Isaac pentru a-și cere binecuvântarea, spre spaima amândurora a devenit evident ce se petrecuse. Esau a strigat tare, cu durere :

„N-ai decât această singură binecuvântare, tată ? Binecuvântează-mă și pe mine, tată !” Și a plâns cu amarăciune. Cu siguranță că această scenă ne poate aminti cât valorează binecuvântarea unui tată pe capul unui fiu.

Cât de necesară este aceasta în zilele noastre, când mulți oameni uită că porunca : „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta !” este prima poruncă ce are făgăduința binecuvântării pământești. (Efeseni 6 : 2) Dar Dumnezeu vorbește despre altceva, în această istorie despre ciorba de linte, pentru care Esau și-a vândut dreptul de întâi-născut.

A fost un sfert sau o jumătate de oră scurtă, care a zburat repede, în care nefericitul Esau a dat pentru ciorba de linte mâncată în grabă, făgăduințele binecuvântării veșnice ale vieții sale.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Degetul lui Dumnezeu arată avertizând spre Esau :

„Vegheați, să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi-născut. Știți că mai pe urmă, când a vrut să capete binecuvântarea, n-a fost primit; pentru că, măcar că o cerea (binecuvântarea) cu lacrimi, n-a putut s-o schimbe.” (Evrei 12 : 16 - 17).

Biblia numește „întâi-născuți” pe păcătoșii împăcați prin sângele lui Isus, copii mult iubiți ai lui Dumnezeu.

Aceștia sunt purtați în viață și prin moarte de puterea și harul Tatălui lor, până moștenesc slava veșnică în Casa Tatălui.

Binecuvântarea lui Dumnezeu este partea lor în timp și veșnicie. Rugăciunile lor înduplecă inima și mâna Tatălui. Dar omul firesc vorbește ca Esau : „*Iată, am să mor și la ce-mi va folosi dreptul de întâi-născut ?*” Ceea ce îi făgăduiește Dumnezeu, pentru el nu valorează nimic ; pentru el un ban sau o oră de plăcere valorează mai mult decât slava lui Dumnezeu. De aceea dorește el să parcurgă drumul de la leagăn până la mormânt cu succes și desfătare. Pentru el, toată prada pe care o vânează la vânatoarea acestei vieți, valorează mai mult decât există dincolo de mormânt.

Stăpânul acestei lumi a pregătit ciorbe de linte mici și mari, după înclinațiile inimii fiecăruia în parte, ca omul, pentru plăcerea care zboară repede, să-și vândă moștenirea veșnică, nădejtile vieții veșnice ; el folosește pentru acesta toate lucrurile pe care Scriptura le sintetizează în cele trei noțiuni : pofta ochilor, pofta firii pământești, lăudăroșenia vieții ...

[Cont. în nr. Viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 17

GEORGE MÜLLER

Andrew Murray în cartea sa „Viața de rugăciune” spune :

„După cum Dumnezeu a dat pe apostolul Pavel ca exemplu în viața de rugăciune pentru creștinii din toate timpurile, tot așa a dat pe George Müller în aceste zile din urmă ca o dovadă pentru biserica Sa, cum în mod minunat și chiar literal, El ascultă totdeauna rugăciunile”.

Când a fost odată întrebare cu privire la ascultarea rugăciunilor, el a răspuns : „**Există cinci condiții** pe care totdeauna mă angajez să le îndeplinesc și îndeplinindu-le am asigurarea răspunsului la rugăciunea mea :

1. Nu am nici o umbră de îndoială, fiindcă sunt asigurat că Domnul vrea să-i mântuiască „*căci El vrea toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului*” (1 Timotei 2 : 4) și noi avem asigurarea că „*dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă*” (1 Ioan 5:14).

2. Eu nu am pledat niciodată pentru mântuirea lor în numele meu, ci în numele binecuvântat al scumpului meu Domn Isus și numai bazat pe meritele Lui (Ioan 14:14).

3. Eu totdeauna cred cu tărie că Dumnezeu vrea și e gata să asculte rugăciunile mele.

4. Eu nu știu în mod conștient să mă fi dedat la vreun păcat, căci „*dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar asculta Domnul*” când Îl chem (Psalm 66 : 18).

5. Am stăruit cu credință în rugăciune mai mult de 52 de ani pentru câțiva și voi stăruii până voi primi răspuns (Luca 18 : 7).

În 1880, el scria : „*În noiembrie 1844, am început să mă rog pentru cinci tineri*”.

El își avea lista lui de rugăciune. După 18 luni, trei s-au convertit, doi însă nici în 1897, după 53 ani nu erau întorși la Dumnezeu, dar el stăruia încă să se roage.

Unul s-a întors în anul 1898 după moartea lui George Müller.

El trăia într-o pace adâncă. **Din fire era iritabil. La început, chiar faptul că o soră l-a ținut mai mult de vorbă, l-a enervat rău, dar pe măsură ce a înaintat în experiența cu Dumnezeu, a ajuns calm și plin de pace în toate încercările grele prin care a trebuit să treacă.**

Era o adevărată cămășă de rășină și pacea se înmulțesc prin cunoașterea Domnului Isus de suflete. Era însetat după mântuirea păcătoșilor. Uneori mergea din casă în casă să spună oamenilor vestea bună. Apoi trimitea în cartierele sărace anumite persoane spre a le citi Biblia. Această pasiune după sufletele pierdute l-a mistuit până și la bătrânețe.

Între 70 și 87 ani, adică între anii 1875 și 1892 el face 17 călătorii misionare.

Astfel cutreieră Anglia, Franța, Elveția, Germania, Olanda, Canada, Statele Unite, Spania, Italia, Austria, Boemia, Polonia, Egipt, Palestina, Turcia, Grecia, Rusia, India.

Acest jar care îl purta în piept, l-a făcut să câștige peste 30.000 de suflete pentru Domnul. El a fost un rob smerit. Niciodată nu a căutat să se scoată pe el în evidență. Nu-și asuma niciodată un merit personal, ci era dornic de proslăvirea Stăpânului său. În chemarea sa a fost neobosit până în seara zilei de 9 martie 1898, când a ținut ora de rugăciune din casa de orfani Nr. 3, cerând să se cânte una din cântările sale preferate :

„Acolo sus o nenumărată mulțime în cântările ei de laude, cântă Numele lui Isus Ea respinge orice merite personale, „Dar vestește numai lucrarea lui Isus” iar a doua zi dimineață la ora 7 a plecat fără dureri și suferințe la Domnul și Mântuitorul său pe care L-a slujit cu atâta elan și a cărui glorie a urmărit-o mereu.

ÎNTÂMPLĂRI CU TÂLC

A fost cândva un băiețel care a ieșit la plimbare cu bunicul său. În drumul lor treceau pe lângă un lac.

Copilul, curios, s-a apropiat prea tare și a căzut în lac. Bătrânul a întins bastonul copilului, pentru ca acesta să se prindă de el și să-l poată scoate afară din apa. Bătrânul a reușit să-l salveze pe nepoțel, dar inima sa nu a putut face față emoțiilor și efortului depus și a cedat.

Dupa datină, familia a împărțit din lucrurile bătrânului, iar când a venit și rândul bastonului, băiatul a spus că acesta vrea să-i rămână lui ca amintire ... era obiectul care-l salvase de la moarte.

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”

„**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]